

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Aleny Prieceleovej a JUDr. Heleny Haukvitzovej, v právnej veci navrhovateľa: **Ing. R. K., Ú.**, Bratislava, majiteľ vydavateľstva R., Ú., Bratislava, zast. JUDr. V. D., advokátkou, K. ul. 4, Bratislava, proti odporcovi: **V., a. s., M.**, Bratislava, **o uloženie povinnosti**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 30 Cb 260/96- 79 zo dňa 16. mája 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. mája 2006 č. k. 30 Cb 260/96- 79 **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd ako súd prvého stupňa návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch svojho rozsudku uviedol, že návrhom došlým súdu dňa 20. 05. 1993 sa navrhovateľ pôvodne voči odporcovi domáhal odstránenia bezprávneho stavu a náhrady spôsobených škôd. Podaním zo dňa 15. 11. 2001 navrhol zmenu petitu a žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 7 102,42 Sk s úrokom z omeškania 22 % od 01. 05. 1993 do zaplatenia a ďalej 22 % úrok z omeškania zo sumy 330 000 Sk za obdobie od 01. 05. 1993 do 04. 07. 1994, ktorý vyčíslil sumou 90 148 Sk, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd zmenu návrhu pripustil

uznesením zo dňa 24. 01. 2003 č. k. 30 Cb 260/96-67. Uviedol ďalej, že vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výsluchom účastníkov a zistil, že na základe žiadosti navrhovateľa adresovanej odporcovi dňa 12. 07. 1991 bol otvorený bežný účet č. 63341-112 pod obchodným menom R., vydavateľstvo. Dňa 10. 02. 1993 odporca navrhovateľovi oznámil, že vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nevyhovel výzve odporcu a nie sú splnené podmienky na vedenie účtu podnikateľa, odporca v zmysle ust. § 715 ods. 2 Obch. zák. dáva navrhovateľovi výpoveď z bežného účtu s tým, že výpovedná lehota uplynie dňom 30. 03. 1993. Súčasne ho požiadal, aby k uvedenému termínu oznámil svoje dispozície týkajúce sa zostatku finančných prostriedkov na účte. S poukazom na ust. § 763 ods. 1 Obch. zák. súd na daný prípad aplikoval príslušné ust. § 708 a nasl. Obch. zák., napriek tomu, že k uzavretiu zmluvy o bežnom účte došlo za účinnosti Hospodárskeho zákonníka. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania uplatnených nárokov zo strany odporcu, súd návrh zamietol, pričom otázku premlčania nároku posudzoval podľa ust. § 387 a nasl. Obch. zák. Konštatoval, že navrhovateľom uplatnený nárok v zmysle zmeny petitu zo dňa 15. 11. 2001 pozostáva z dvoch položiek, a to zaplataenia istiny vo výške 7 102,42 Sk s úrokom z omeškania 22 % od 01. 05. 1993 do zaplataenia a vyčísleného úroku z omeškania vo výške 90 148 Sk za obdobie od 01. 05. 1993 do 04. 07. 1994 zo sumy 330 000 Sk vo výške 22 %. Súd dospel k záveru, že u oboch týchto nárokov došlo k premlčaniu pohľadávky, nakoľko si ju navrhovateľ uplatnil až dňa 15. 11. 2001. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal odporca odvolanie. Uviedol, že nesúhlasí s napadnutým rozhodnutím a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Poukázal na tú skutočnosť, že predmetný návrh podal na súd 20. 05. 1993 v čase, keď odporca mu dal výpoveď z podnikateľského účtu a domáhal sa ním určenia neplatnosti tejto výpovede, ďalšieho vedenia účtu a náhrady spôsobenej škody. Úpravou petitu z 15. 11. 2001 sa domáhal už len zaplataenia 22 % úroku z omeškania zo sumy 330 000 Sk vo výške 90 148 Sk ako náhrady škody za obdobie od 01. 05. 1993 do 04. 07. 1994, kedy banka nakladala s jeho finančnými prostriedkami ako so svojimi a ďalej vydania sumy 7 102 Sk uloženej na jeho účte s príslušným úrokom z omeškania od 01. 05. 1993 do zaplataenia, ktorú zmenu súd pripustil. Uviedol, že je vlastníkom sumy 7 102 Sk, vlastnícke právo sa nepremlčuje, pričom z prípisu odporcu z februára 2004 je zrejmé, že v tom čase peniaze boli ešte stále uložené na jeho účte.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ sa návrhom došlým súdu dňa 20. 05. 1993 pôvodne voči odporcovi domáhal odstránenia bezprávneho stavu a náhrady spôsobených škôd. Konkrétne žiadal, aby súd odporcovi uložil povinnosť ďalej viesť bežný účet vydavateľstva R. č. 633341-112 a poskytnúť navrhovateľovi všetky patriace výpisy z neho ako rovnopisy originálov počnúc č. 1/91 a uhradiť trovy konania. Podaním zo dňa 15. 11. 2001 navrhol zmenu petitu a žiadal, aby súd odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 7 102,42 Sk s úrokom z omeškania 22 % od 01. 05. 1993 do zaplatenia a ďalej sumu 90 148 Sk, ktorá predstavuje úrok z omeškania 22 % zo sumy 330 000 Sk za obdobie od 01. 05. 1993 do 04. 07. 1994. Súd uznesením zo dňa 24. 01. 2003 č. k. 30 Cb 260/96- 67 zmenu návrhu pripustil.

Medzi účastníkmi nie je sporné, že dňa 24. 07. 1991 na základe žiadosti navrhovateľa odporca zriadil bežný účet č. 633341-112 pod obchodným menom R., vydavateľstvo. Odporca zmluvu o bežnom účte písomne vypovedal podľa § 715 ods. 2 Obch. zák. s tým, že výpovedná lehota uplynie dňom 31. 03. 1993. Súčasne ho vyzval, aby k uvedenému termínu oznámil svoje dispozície, týkajúce sa zostatku finančných prostriedkov na účte.

Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Podľa odseku 2 veta prvá tohto ustanovenia, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia, nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá. Z citovaného ustanovenia teda vyplýva, že vlastnícke právo a takisto aj práva z vkladov na vkladných knižkách alebo iných formách vkladov a bežných účtoch sa nepremlčujú, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

V danom prípade, k uzatvoreniu zmluvy o bežnom účte došlo 24. 07. 1991, t. j. za účinnosti Hospodárskeho zákonníka. S poukazom na ust. § 763 ods. 1 Obchodného zákonníka, v prejednávanej veci je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka. Tento právny vzťah sa považuje za obchodný záväzkový vzťah zo zmluvy

o bežnom účte, a to bez ohľadu na povahu účastníkov (§ 708 a nasl. Obchodného zákonníka). Odporca listom zo dňa 10. 02. 1993 bežný účet č. 633341-112 vedený v banke zrušil výpoveďou podľa § 715 ods. 2 Obchodného zákonníka z dôvodu, že nie sú splnené podmienky na vedenie účtu podnikateľa s tým, že výpovedná lehota uplynie dňom 31. 03. 1993.

Pri práve na peňažné prostriedky uložené na bežnom alebo vkladovom účte plynie premlčacia doba odo dňa zániku zmluvy o vedení týchto účtov (§ 396 Obchodného zákonníka). Z uvedeného ustanovenia teda vyplýva, že právo na vydanie prostriedkov uložených na bežnom a vkladovom účte pri plynutí premlčania sa viaže na moment zániku príslušných zmlúv. Dňom zániku zmluvy je deň nasledujúci po uplynutí výpovednej lehoty. Súd prvého stupňa správne ustálil, že došlo k zániku zmluvy o bežnom účte, navrhovateľ svoj nárok uplatnil až podaním zo dňa 15. 11. 2001, t. j. po uplynutí premlčacej doby, ktorá v zmysle § 397 Obch. zák. je štyri roky. Odporca v priebehu konania vzniesol námietku premlčania nároku dôvodne, v dôsledku čoho premlčané právo súdnym rozhodnutím navrhovateľovi nemožno priznať.

Vzhľadom na uvedené dôvody, odvolací súd odvolaniu navrhovateľa nevyhovел a napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 O. s. p. v tejto časti potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Úspešnému odporcovi trovy odvolacieho konania nevznikli, ani si žiadne neuplatnil, a z tohto dôvodu mu neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. apríla 2009

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.